

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co.KG

Druga stranka u revizijskom postupku: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Izreka

1. Članak 10. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 107/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008., treba tumačiti na način da u njemu sadržan zahtjev, u skladu s kojim svako upućivanje na opće, nespecifične blagotvorne učinke hranjive tvari ili hrane treba biti popraćeno posebnom zdravstvenom tvrdnjom koja se nalazi na popisima iz članka 13. ili 14. te uredbe, nije ispunjen u slučaju u kojem se na prednjoj strani pakiranja dodatka prehrani nalazi upućivanje na opće, nespecifične blagotvorne učinke hranjive tvari ili hrane za zdravlje, dok se posebna zdravstvena tvrdnja kojom treba biti popraćeno to upućivanje nalazi samo na poleđini tog pakiranja te među njima nema izričitog upućivanja, poput znaka zvjezdice.
2. Članak 10. stavak 3. Uredbe br. 1924/2006, kako je izmijenjena Uredbom br. 107/2008, treba tumačiti na način da upućivanja na opće, nespecifične blagotvorne učinke hranjive tvari ili hrane za opće zdravlje ili dobrobit u vezi sa zdravljem moraju biti potkrijepljena znanstvenim dokazima, u smislu članka 5. stavka 1. točke (a) i članka 6. stavka 1. te uredbe. U tu svrhu dostatno je da su ta upućivanja popraćena posebnim zdravstvenim tvrdnjama koje se nalaze na popisima iz članka 13. ili 14. navedene uredbe.

⁽¹⁾ SL C 392, 29. 10. 2018.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 30. siječnja 2020. – České dráhy a.s. protiv Europske komisije

(Spojeni predmeti C-538/18 P i C-539/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Tržišno natjecanje – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članka 20. stavak 4. – Odluke o pretrazi – Obveza obrazlaganja – Dovoljno ozbiljne indicije o postojanju povrede pravila tržišnog natjecanja – Zakonito prikupljeni dokazi – Pretraga naložena na temelju elemenata proizašlih iz ranije pretrage)

(2020/C 137/20)

Jezik postupka: češki

Stranke

Žalitelj: České dráhy a.s. (zastupnici: K. Muzikář, J. Kindl, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: P. Rossi, G. Meessen, P. Němečková i M. Šimerdová, agenti)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Društvu České dráhy a.s. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 392, 29. 10. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 5. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Okresní soud v Ostravě – Češka Republika) – OPR-Finance s.r.o. protiv GK

(Predmet C-679/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 2008/48/EZ – Ugovori o potrošačkim kreditima – Članak 8. – Vjerovnikova obveza ocjene kreditne sposobnosti potrošača – Nacionalni propisi – Učinak zastare na prigovor ništavosti ugovora koji je istaknuo potrošač – Članak 23. – Sankcije – Učinkovita, proporcionalna i odvrćajuća priroda – Nacionalni sud – Ispitivanje poštovanja navedene obveze po službenoj dužnosti)

(2020/C 137/21)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Okresní soud v Ostravě

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OPR-Finance s.r.o.

Tuženik: GK

Izreka

Članke 8. i 23. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ treba tumačiti na način da se njima nacionalnom sudu nalaže da po službenoj dužnosti ispita postoji li povreda predugovorne vjerovnikove obveze ocjene kreditne sposobnosti potrošača predviđene u članku 8. te direktive i da utvrdi posljedice te povrede koje proizlaze iz nacionalnog prava, pod uvjetom da sankcije za te povrede ispunjavaju zahtjeve iz navedenog članka 23. Članke 8. i 23. Direktive 2008/48 također treba tumačiti na način da im se protive nacionalna pravna pravila na temelju kojih se vjerovnikova povreda predugovorne obveze ocjene kreditne sposobnosti potrošača ne sankcionira ništavošću ugovora o kreditu uz obvezu tog potrošača da vrati glavnica vjerovniku u roku koji je u skladu s njegovim mogućnostima osim, ako navedeni potrošač istakne tu ništavost u zastarnom roku od tri godine.

(¹) SL C 25, 21. 1. 2019.